

מבט עגום
נועץ אחד מכלבי
בית החיות
של אוניברסיטת
"בראילון"
דרך הסורגים
של כלובו.
פעם היה לו בית
חם ובעלים אוהב.
חיום הוא מופקר
לקור ולרעב,
והדרך האחת
הפתוחה לפניו
היא הדרך למעבדות.

חיות בנינו

בשם המדע מענה האוניברסיטה הדתית חיות גנובות ולכודות

חיות. אפילו לא כדי לנקות אותם. הכלבים האלה מסוכנים. שמים עליהם כל מיני מחלות. וזה סכנה לנגוע בהם. אפילו הפרופסורים אמרו לנו את זה, אומרים העובדים במקום. "בשביל להור ציא אותם מהכלובים ולנקות אותם צריך לנגוע בהם. וזה אסור. חוץ מזה, מה יש? כלבים זה רק כלבים."

כלבים הם רק כלבים. הם נועצים עייניים ממצצות מחמת הדלקת. מנערים את פרוותם הרטובה מהגשם שירד כל הלילה ומחפשים לשווא פינה יבשה על ריצפת הבטון הקפואה. עליה מונחים כלוביהם.

כלבים הם רק כלבים. יללותיהם המחרידה של הגדולים שבהם נשמעות עד מעבר לכביש גהה העובר ליד האוניברסיטה. ואילו הגורים מנסים לנעוץ את שיניהם בכשר המלוכלך והקשה הנזרק אליהם דרך הסורגים, תשושים מהגשם. מהקור ומהרעב.

כלבים הם רק כלבים. ורק דבר אחד מעורר אותם להפגנות שמחה, ומסלק את המבט העזוב שבעיניהם: מראהו של אדם המתקרב לכלוביהם או יד אנושית המנסה ללטף אותם מבעד לסורגים.

חיות

שומרות שבת

בית החיות של אוניברסיטת בראילון: אוסף של כלובים שאינם אלא ארבע רשתות המחוברות זו לזו. מגובבים אחד על השני, כשהתחוננים שבהם מונחים על ריצפת בטון חשופה וקרה. מלמעלה מכסה עליהם סככה דקה. המשמשת הצדקה יחידה לכינוי שניתן למקום: בית. שכן, מלבד סככה זו אין דבר שיגן על החיות מפני להט השמש בעונת הקיץ או הקור העז של לילות החורף.

בכל כלוב — כלב גדול אחד, או כמה גורים עלובים למראה. בפינה אחרת של המקום, כלובי החתולים: קופסאות מתכת מרובעות שבתוכן אוכלות, ישנות ועוררות את צרכיהן חיות אלה, הידועות באהבת הנקיון שלהן. קופסאות מתכת, שקרקעיתן חשופה,

פחת מעידה על ימים בהם זכתה ללייטופיה של ידי-בעלים אוהבת. מרגע שייסגרו עליהם דלתות הכלובים, שוב לא ייפתחו אלא כשיגיע זמנם לעבור למעבדות.

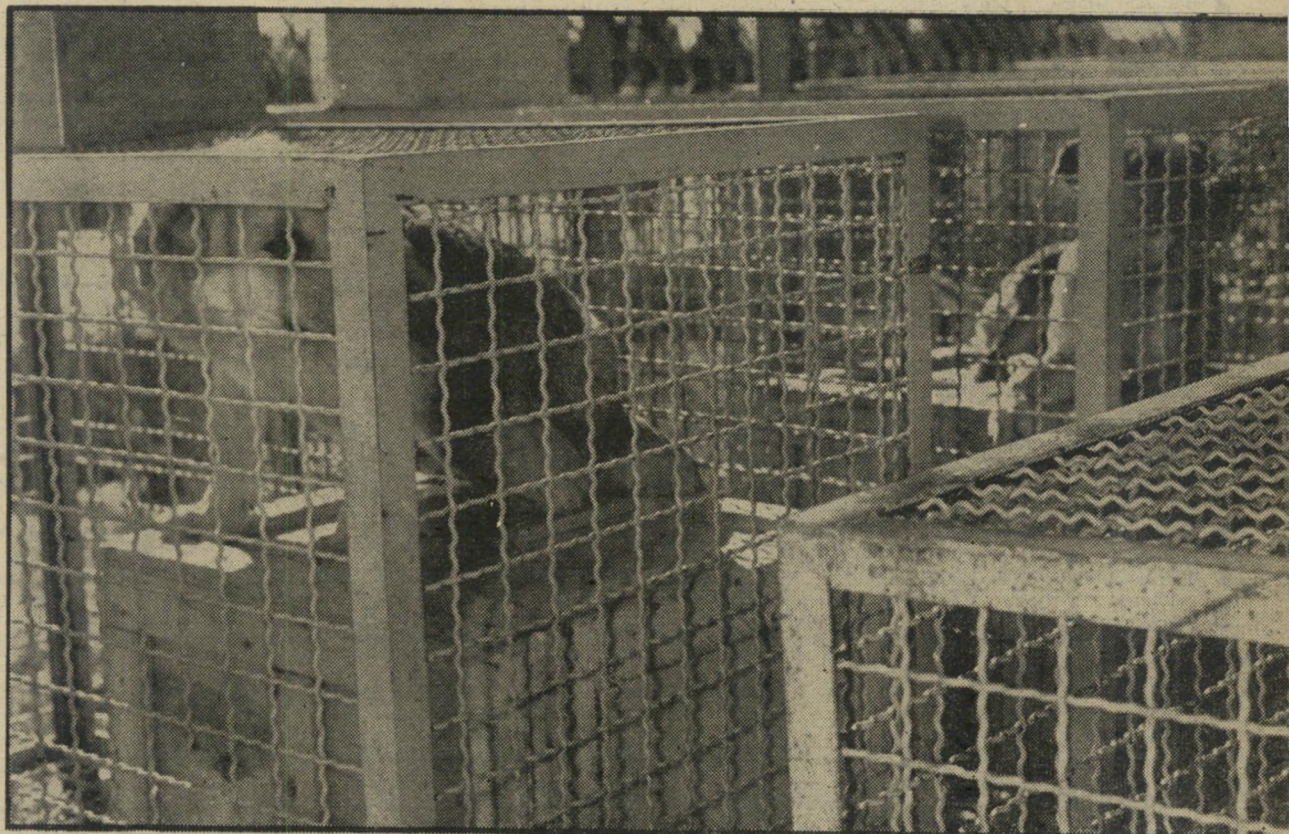
כי בבית החיות של אוניברסיטת בראילון לא פותחים אף פעם את כלובי ה-

מתלמדת צעירה, שתשאב מתוכו את הדים שנגיפי מחלה הוחדרו לתוכו, ותשיך את נבלתו למישרפה המיועדת לכך.

תוך זמן קצר יתמלאו הכלובים המסורי רגים שבבית החיות של האוניברסיטה דיירים חדשים: כלבים שאיבדו את דריכס הביתה, או חתולים, שפרוותם המטור

ל כלבים ולחתולים של אוניברסיטת בראילון שברמת-גן, לא נרטר עוד זמן רב לחיות. כמה ימים, אולי שעות ספורות בלבד.

אחרי כך יעבירו אותם למעבדות. שם יבתר את גופם הכחוש איזמל מנתחים זריז. או אולי תהיה זו ידה העדינה של

תרנגולות. במקום הפתוח אין לכלבים מסתור מפני מזג-האוויר. אנשי אגודת צערי-בעלי-חיים שביקרו במקום, הכניסו לכלובים ארגזי עץ, שבתוכם יכולים הכלבים להסתתר מפני הגשם.

מושלכים כלובי הכלבים ה עשויים ממתכת, בבית החיות המזכירים בצורתם כלובי

אחד על השני
באוניברסיטת בראילון. כלובים